

ning og for andre, der rejser paa Mors. Jeg vil meget anbefale, at Ministeren enten til anden eller tredje Behandling vil stille Forslag om en ganske ubetydelig Sum til Raadighed i dette Øjemed. Sker dette, føler jeg mig forvisset om, at Administrationen med Glæde sætter disse Automobiles i Gang. Vi husker alle fra Finanslovbehandlingen i Fjor, at Postvæsenet har til Hensigt at overtage de kørende Landpostruter og alle Kontrahentruer og besøge dem ved Automobiles, men vi ser ogsaa, at det i Aar er opgivet, grundet paa Mangel paa Gummi og mange andre Ting.

Jeg vil med det samme rette et Par Ord til den højtærede Kultusminister angaaende en Kirkeovre paa Jegindø. Saa vidt jeg ved, og jeg tror, jeg er vel underrettet, vil den højtærede Minister om meget kort Tid modtage, hvis han ikke allerede har modtaget, et Andragende om at faa et Tilskud til Opførelse af en ny Kirke derovre. Forholdet er nemlig saaledes, at Kirken derovre for omkring 10 Aar siden var fyldt Søndag efter Søndag, og den var overfyldt, saaledes at en hel Del slet ikke kunde faa Plads. Da det kom til Autoriteternes Kundskab, blev det paalagt, at der de to næste Aar skulde opskrives, hvor mange kirkesøgende der var hver Søndag, for at faa en Statistik over, hvorledes Udvidelsen skulde finde Sted. Det viste sig, at der gennemsnitlig havde været 250 Personer til Stede, medens der kun var Siddeplads til 180. Der havde altsaa gennemsnitlig hver Søndag været 70, som ikke kunde komme til at sidde ned. Følgen blev selvfølgelig, at det ved det efterfølgende Provstesyn blev paalagt, at Kirken skulde udvides saaledes, at der kunde blive Siddepladser til 260. Da Beboerne havde faaet dette Paalæg, henvendte de sig til Kultusministeriet og bad om Støtte til denne Udvidelse. De fik det Svar, om det ikke var klogere at bygge en hel ny Kirke. Beboerne modtog denne Henstilling med Velvillie og Tak og satte en Indsamling i Gang for at faa nogle Penge til den nye Kirke, da den vilde koste mere end Reparationen af den gamle. De vidste, at den gamle Kirke var meget skrøbelig. En ældre Mand, som har været oppe paa Loftet over Kirken adskillige Gange, har sagt til mig, at det var saa raadent, at han knap turde gaa der. Under disse Forhold var det klart, at Beboerne modtog Henstillingen med Velvillie. I ganske kort Tid indsamlede de mellem 5,000 og 6,000 Kr. Ganske vist kan det siges,

at disse 5 à 6,000 Kr. til en ny Kirke ikke er nogen stor Sum, men jeg tror alligevel, at de, der kender Forholdene derovre og ved, at der kun er mellem 700 og 800 Indbyggere, der saa godt som alle henhører til den mindre bemidlede Stand — det er saa godt som alle Fiskere — vil forstaa, at det alligevel ikke er saa ringe en Sum. Der indsamledes altsaa paa ganske kort Tid noget over 5,000 Kr., som nu med Rente og Renters Rente har formeret sig til omkring 6,000 Kr. Der er siden hengaaet 5—6 Aar, og der er vekslet adskillige Skrivelser mellem Ministeriet og Beboerne, idet de ikke har kunnet blive enige om, hvordan Forholdet nærmere skulde ordnes. Nu vil de i en meget nær Fremtid, som de ogsaa har gjort tidligere, anmode Ministeren om at stille en Sum til Raadighed, saaledes at de kan faa en ny Kirke. Jeg tror, ja, jeg føler mig forvisset om, at dersom Kultusministeren, ligesom jeg har gjort, vilde tage over og undersøge Kirken og tale med de, jeg kan godt sige, intelligente Beboere, er jeg sikker paa, at han vilde faa samme Opfattelse, som jeg har, og at han vil stille den fornødne Sum til Raadighed. Det er 17,000 Kr., det drejer sig om. Ifølge en Tegning og Overslag, der er fremskaffet med Ministeriets Billigelse, skulde det koste 27,000 Kr. Som jeg nævnte før, har Beboerne indsamlet ca. 6,000 Kr., og der er sparet fra den gamle Kirke ca. 4,000 Kr., saa der mangler altsaa ca. 17,000 Kr. Jeg vil meget henstille til den højtærede Minister, at han bidrager til, at de Folk derovre, der arbejder meget strengt de 6 Dage og den 7de Dag ønsker at komme til Kirke, kan faa et hyggeligt Sted, hvor de kan høre Præsten og føle sig tilpas. Jeg vil derfor meget anbefale Forslaget til dette høje Tings Velvillie.

A. C. Meyer: Det er ikke min Hensigt at holde en lang Tale, jeg har heller ikke lokale Valgkredsinteresser, der giver mig noget særligt Stof. Men jeg repræsenterer en Kreds, der i saa overvejende Grad bestaar af Smaafolk, der vel vilde finde det ganske forstaaeligt og berettiget, om jeg under Hensyn til Krigen og dens Virkninger ogsaa lod et Par Ord falde under Finanslovbehandlingen. Denne Behandling har i ganske særlig Grad været præget af Udtalelser fra ærede Medlemmer, som har ment at burde fremdrage, hvad der vedrører Krigen og dens Virkninger, og jeg maa tilstaa, at naar jeg tænker paa dem, der staar udenfor Rigs-